

## POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Bednarek

SSN Adam Roch

w sprawie **M. Z.** skazanego z art. 148 § 1 k.k. i inne,  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 22 marca 2023 r. bez udziału  
stron

wniosku J. B. (córkę skazanego) o wznowienie postępowania zakończonego  
prawomocnym wyrokiem Sądu Najwyższego z 11 lipca 1985 r. sygn. II KR 158/85,  
utrzymującym w mocy wyroki Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z 17 grudnia i 19  
grudnia 1984 r. sygn. akt IV K 110/84, w przedmiocie zażalenia na postanowienie  
Sądu Najwyższego z 7 grudnia

2022 r. sygn. IV KO 104/22 o odmowie przyjęcia wniosku córki skazanego – J.B., o  
wznowienie wskazanego wyżej postępowania – z powodu jego oczywistej  
bezzasadności,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. w zw. z art. 437 k.p.k.

**p o s t a n o w i ł:**

**utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.**

## UZASADNIENIE

Wskazanymi powyżej wyrokami Sądu Wojewódzkiego w Katowicach **M. Z.** został skazany za dokonanie czterech zabójstw ze zgwałceniem, dwunastu zgwałceń oraz kilkunastu kradzieży na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności i 100.000 zł grzywny (wyrok z 17 grudnia 1984 r.) oraz karę łączną śmierci z pozbawieniem praw publicznych na zawsze (wyrok z 19 grudnia 1984 r.). W konsekwencji rozpoznania rewizji Sąd Najwyższy utrzymał te orzeczenia w mocy.

W dniu 6 września 2022 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo córki skazanego – J. B., w którym domagała się wznowienia powyższego postępowania.

Sąd Najwyższy postanowieniem z 7 grudnia 2022 r. sygn. IV KO 104/22 odmówił przyjęcia wniosku J. B. o wznowienie wskazanego wyżej postępowania - z powodu jego oczywistej bezzasadności. Autorka wniosku nie przytoczyła bowiem żadnych konkretnych, odnoszących się do sprawy okoliczności, które mogłyby w najmniejszym stopniu uprawdopodobniać wystąpienie podstaw wznowieniowych.

Postanowienie to zostało zaskarżone przez J. B., która w piśmie datowanym na dzień 13 grudnia 2022 r. wyraziła swoje niezadowolenie ze sposobu rozstrzygnięcia sprawy.

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Zażalenie jest niezasadne. Skarżąca w istocie nie przedstawiła w nim żadnych argumentów, które wskazywałyby na to, że zaskarżone postanowienie jest błędne, wydane z naruszeniem prawa, czy niedostrzegające argumentacji skazanego przedstawionej w uzasadnieniu wniosku.

Zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k. – sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, bez wzywania strony do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. W myśl tego przepisu sąd nie rozpoznaje merytorycznie wniosku, nie bada więc także jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia. Natomiast wniosek taki podlega kontroli o charakterze *quasi* formalnym, pod kątem hipotetycznej możliwości wznowienia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 25 września 2015 r., II KO 49/15).

Analiza złożonego przez J. B. wniosku oraz uzasadnienie zaskarżonego postanowienia Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2022 r., prowadzi do konkluzji, że zasadne jest wyrażone tam przekonanie Sądu Najwyższego o oczywistej bezzasadności przedmiotowego wniosku. Skarżąca nie zaprezentowała żadnych okoliczności świadczących o tym, iż zaskarżone orzeczenie zostało wydane z naruszeniem prawa bądź też zostało oparte na wadliwie dokonanych ustaleniach faktycznych. W pismach osobistych wymienionej, w tym w zażaleniu, nie wskazano żadnych okoliczności odpowiadających chociażby w przybliżeniu enumeratywnie wymienionym podstawom wznowienia postępowania, o których stanowi art. 540 § 1-3 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, wobec niestwierdzenia istnienia jakichkolwiek okoliczności dających asumpt do przyjęcia oceny, iż rozstrzygnięcie w przedmiocie odmowy przyjęcia osobistego wniosku J. B. o wznowienie postępowania w związku z jego oczywistą bezzasadnością jest wadliwe, postanowiono jak w sentencji.

Wyżej wskazane rozstrzygnięcia czynią bezprzedmiotowym również wniosek J. B. o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 25 czerwca 2021 r., V KZ 20/21).